

РЕШЕНИЕ

№ 3200

гр. София, 13.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 26 състав,
в публично заседание на 30.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Николина Янчева

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **12421** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 38 ал. 6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Л. А. Р., чрез пълномощника му юрисконсулт М. Д. срещу решение № Ж-286/2012 г. от 27.11.2013 г. на Комисията за защита на личните данни (КЗЛД), с което е уважена жалба с рег. № 286 от 19.07.2013 г. от О. С. М. от [населено място] срещу [фирма] и с което на [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3200 лева на основание чл. 10, ал. 1, т. 7, чл. 38, ал. 2 и чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД, в качеството му на администратор на лични данни за нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД.

В жалбата си жалбоподателят твърди, че оспореното решение е неправилно и незаконосъобразно поради съществено нарушаване на административнопроизводствените правила, противоречие с материалноправните норми и несъответствие с целта на закона, като навежда доводи, че в хода на производството пред КЗЛД на са събрани преки доказателства за осъществено от жалбоподателя нарушение на ЗЗЛД, което в своето решение КЗЛД била индивидуализирала като „предоставяне на парола за достъп“. Оспорва се и размерът на наложената санкция с мотив, че липсва установяване на реално извършено нарушение. Иска се от съда да отмени оспореното решение.

В открито съдебно заседание поддържа жалбата чрез пълномощника си юрисконсулт П.. Претендира присъждане на разноски, вкл. и юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът по жалбата - Комисията за защита на личните данни, с придружително писмо изпраща административната преписка В с.з. чрез пълномощника си юрисконсулт Г. оспорва жалбата.

Заинтересованата страна О. С. М. не изразява становище по жалбата.

Жалбата е подадена в срок, от страна - адресат на акта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, поради което настоящият съдебен състав намира, че жалбата е процесуално допустима.

Административният съд С. – град, II отделение, 26 състав, обсъди събраните по делото доказателства във връзка с доводите на страните и приема за установено следното:

О. С. М. сезира КЗЛД с жалба, в която твърди, че е клиент на [фирма]. Поддържа, че дружеството неправомерно обработва личните му данни, като след съобщаване на ЕГН предоставил парола за достъп в потребителския профил на М. в <http://proverka.blizoo.bg> на трето лице, което по една или друга причина знаело неговия ЕГН. О. С. М. твърди, че въз основа на извършеното предоставяне на паролата му за достъп в официалната интернет страница на [фирма] на трето лице, последното е влизало в профила му и е следяло телефонните му разговори, номерата, с които са били провеждани, времетраене, дати и часове на тяхното провеждане. Поддържа се, че поради обстоятелството, че предоставената парола била идентична с тази, която използва за вход в електронната си поща в abv.bg и [skype](http://skype.com), третото лице, сдобило се с нея, неправомерно е следяло цялата му кореспонденция. Към жалбата и в хода на производството пред КЗЛД М. не е представил доказателства.

С протокол № 32 от 18.09.2013 г. на КЗЛД жалбата на О. С. М. е приета за допустима, съдържаща нормативно определените реквизити, подадена при наличие на правен интерес, в срока по чл. 38, ал.1 ЗЗЛД и е насрочена за разглеждане в открито заседание на комисията на 23.10.2013 г.

За изясняване на обстоятелствата по жалбата с писмо изх. № П-6209/25.09.2013 г. на Председателя на КЗЛД, от жалбоподателя и [фирма], на основание чл. 36 АПК е изискано становище. Първият не е депозирал становище, не е представил доказателства. [фирма] представя становище вх. № П-6587/11.10.2013 г., в което се заявява, че към процесния момент потребителското име и парола за достъп до профила <http://proverka.blizoo.bg> са се давали по телефон след идентификация на обаждания се по три имена, ЕГН и адрес за ползване на услугите. В разговор с М., на 08.03.2013 г., същият бил уведомен, че с цел защита на неговите интереси бил прекратен достъпът му до <http://proverka.blizoo.bg>. Оспорва се твърдението на М. в жалбата, че в разговор с оператор на 08.03.2013 г. било потвърдено от страна на оператора, че в минал период е имало обаждане от номер, несъществуващ в Договора, с което е поискана забравена парола за достъп до потребителския му профил. [фирма] излага довод, че предвид съдържанието на разговора между М. и оператор на дружеството от 08.03.2013 г., става ясно, че третото лице, което се е сдобило с парола за достъп до потребителския му профил действително разполага с личните данни не само на М., но и на цялото му семейство.

На 23.10.2013 г. е разгледана жалбата, както и депозираното становище на [фирма], като за заседанието е съставен протокол № 36 от 23.10.2013 г., в който са обективирани изявленията на пълномощника на дружеството, с които същият признава, че към процесния момент не е съществувала нарочна процедура в писмена

форма, регламентираща начина за представяне на лични данни по телефон. Служителите на дружеството са били уведомени по имейл, че подобна информация може да бъде предоставяна по телефон срещу три имена, ЕГН и адрес за ползване на услугите. След случая на О. М. уебсайтът <http://proverka.blizoo.bg> е закрит, като [фирма] има портал, достъпът до който се реализира след регистрация и представяне на абонатен номер и ЕГН, както и посочване на имейл адрес, на който да се изпрати паролата за достъп. На ответната страна е предоставена възможност да представи допълнителни писмени доказателства, каквито са постъпили – инструкцията с правила за обработка на лични данни при входящи обаждания, в сила от 20.09.2013 г. и декларация на мениджър Контактен център ниво Л1, с която се декларира, че към м. март 2013 г. в контактния център ниво Л1 е действала инструкцията да се предоставят потребителско име и парола на обажданията се в контактния център, след идентификация на обажданията се по три имена, ЕГН и адрес на ползване на услугите. Проведено е заседание на КЗЛД на 13.11.2013 г., за което е съставен протокол № 39 от 13.11.2013 г. В протокола е обективизирано и направеното обсъждане от членовете на комисията и предложение за решение, като комисията е взела решение с 5 гласа „за“ да се уважи жалбата и да бъдат наложени санкции на жалбоподателя в настоящото производство.

Въз основа на горното е издадено оспореното решение на Комисията за защита на личните данни.

При така изложената фактическа обстановка, съдът счита жалбата за частично основателна, по съображения, изложени по-долу.

Съобразно задължението на съда по чл. 168, ал. 1 АПК следва да бъде проверена законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК.

В тази връзка настоящият съдебен състав установи, че оспореното решение е издадено от компетентен орган – Комисията за защита на личните данни - в рамките на предоставените му правомощия съгласно чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД. Според легалното определение на чл. 6, ал. 1 ЗЗЛД Комисията за защита на личните данни е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция Комисията осъществява, упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл. 10, ал. 1 ЗЗЛД. Комисията осъществява цялостен контрол за спазване на нормативните актове в областта на защита на личните данни - чл. 10, ал. 1, т. 1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по ЗЗЛД, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по ЗЗЛД (чл. 10, ал. 1, т. 7). При сезиране на Комисията с жалба от физическо лице, което твърди, че са му нарушени правата по ЗЗЛД, съгласно чл. 38, ал. 2 ЗЗЛД органът се произнася с решение, какъвто е процесният случай. Съгласно дадените от закона в този случай правомощия, КЗЛД постановява решение, с което може да даде задължителни предписания, да определи срок за отстраняване на нарушението или да наложи административно наказание. Нормата на чл. 42, ал. 1 ЗЗЛД урежда два вида административни наказания, които могат да бъдат наложени от компетентните органи - имуществена санкция или глоба. Видът и размерът на наказанието е поставен в зависимост от субекта-администратор на лични данни и вида и тежестта на установеното нарушение.

Не се спори, че [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЗЛД, поради което същият е адресат на задълженията, уредени в ЗЗЛД. С обжалваното решение на жалбоподателя е наложена имуществена санкция за констатирано нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД. Съгласно същата правна норма, администраторът на лични данни предприема необходимите технически и организационни мерки, за да защити данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване. Администраторът на лични данни определя срокове за провеждане на периодични прегледи относно необходимостта от обработване на данните, както и за заличаване на личните данни. В съответствие с ал. 3 на чл. 23 мерките следва да са съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването, и на естеството на данните, които трябва да бъдат защитени.

В случая е безспорно, че жалбоподателят е предприел такива мерки, което е видно от доказателствата, приложени в производството пред КЗЛД, като се установи, че към процесния момент е съществувала инструкция, неразписана в писмен вид, съгласно която предоставянето на потребителско име и парола на обаждащия се в контактния център се е извършвало след идентификация на обаждащия се по три имена, ЕГН и адрес на ползване на услугите. Условието, при които е било възможно предоставянето на потребителско име и парола на абонати на жалбоподателя към м. март 2013 г. (релевантния момент), според настоящия съдебен състав не удовлетворяват изискването на чл. 23, ал. 1 и ал. 3 ЗЗЛД за осигуряване от страна на администратора на лични данни на „необходимите технически и организационни мерки за недопускане на неправомерен достъп или разпространение на лични данни“, които мерки да бъдат „съобразени със съвременните технологични постижения и да осигуряват ниво на защита, което съответства на рисковете, свързани с обработването...“. Нивото на защита, което е необходимо и средствата, чрез които то следва да бъде постигнато, законодателят не е уредил, като преценката за същите е предоставена на всеки отделен администратор. Въведените от последния мерки обаче, следва да гарантират недопускане на неправомерен достъп или разпространение на лични данни, след анализ на съществуващите рискове, обуславящи съответното ниво на защита, и посредством приложение на съвременните технологични постижения. Съществуването на реална възможност за незаконно унищожаване, случайна загуба, неправомерен достъп, изменение, разпространение, или друга незаконна форма на обработване, сочи на неизпълнение на законовото задължение на администратора на лични данни по чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД, което нарушение е формално и обуславя ангажирането на административнонаказателната му отговорност по чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД. Съществуващата към м. март 2013 г. процедура при жалбоподателя, осигуряваща възможност за получаване на потребителско име и парола след обаждане на оператор по телефона и предоставяне на информация за три индивидуализиращи абоната белега – три имена, ЕГН и адрес на услугата, не гарантира правата на физическите лица във връзка със защита на техните лични данни, доколкото тази защита не би могла да бъде ефективна спрямо недобросъвестни лица, достъпили тези данни на абоната, което не би представлявало пречка за близки хора, членове на домакинството и т.н., спрямо чието недобросъвестно поведение физическото лице-тителар на личните данни, също следва да бъде защитено посредством мерките по чл. 23 ЗЗЛД.

При съществуващата система на защита, е възможно дори абонатът да не предполага, че личните му данни са станали достъпни на трети лица и се обработват неправомерно от тях, след осигурен достъп до потребителски профил. Последният се получава от оператор на жалбоподателя по телефона, след съобщаване на три имена, ЕГН и адрес на услугата, без да е съществувала процедура, потвърждаваща по безспорен начин идентичност на обаждачото се лице с действителния потребител на профила. Регистрираното на 08.03.2013 г. обаждане на М. на оператор на жалбоподателя, сочи, че е имало предоставяне на трето лице от страна на жалбоподателя на паролата за достъп до профила му, което твърдение кореспондира с анализираната по-горе реална възможност за предоставяне на лични данни на абоната на обадило се трето лице, разполагащо с негови имена, ЕГН и адрес. Съдът намира възражението на жалбоподателя за недоказаност на предоставянето на парола за достъп на трето лице за неоснователно, поради следното: пълномощникът на жалбоподателя в производството пред КЗЛД посочва, че не всички обаждания на оператор се записват. Последното сочи на възможност именно обаждането на третото лице, получило паролата за достъп на М. да не е записано. На следващо място – видно от представената инструкция с правила за обработка на лични данни при входящи обаждания, в сила от 20.09.2013 г., същата предвижда едно по-високо ниво на защита на личните данни на абонатите на жалбоподателя и забранява предоставяне на потребителско име и парола по телефона, а това може да се случи след посещение на титуляр или пълномощник в магазин на Б. и неговото легитимиране и сверяване на данните в системата. Пълномощникът на жалбоподателя в открито заседание на КЗЛД, проведено на 23.10.2013 г., признава, че същата инструкция е приета във връзка със случая на М., което сочи, че жалбоподателят е анализирал обстойно жалбата на М., извършил е вътрешна проверка, резултатите от която са го мотивирали да промени условията и начина за достъп до информацията, касаеща абонатите. А логическите правила налагат да се приеме, че жалбоподателят не би предприел горната промяна именно след жалбата на М., в случай, че не е било налице предоставяне на парола на трето лице, обадило се по телефона на оператор.

Обстоятелството, че третото лице е било недобросъвестно и злонамерено и именно то е осъществило неправомерен достъп до личните данни на М. като клиент на жалбоподателя, е ирелевантно за отговорността на жалбоподателя, поради което съдът не споделя възражението на последния в този смисъл.

В обжалваното решение КЗЛД е съобщила, че нарушението се състои не изобщо в липсата на мерки по чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД, а в тяхната неадекватност и неефикасност в съответствие с чл. 23, ал. 3 от същия закон. Отговорен за това нарушение е администраторът на лични данни, поради което правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя по чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД.

В съответствие със същата правна норма за други нарушения по този закон виновните лица се наказват с глоба или с имуществена санкция от 500 до 5000 лева. Съдът счита за основателно възражението на жалбоподателя за това, че незаконосъобразно му е наложена санкция в размер на 3200 лева. Като мотив за така определената санкция КЗЛД е посочила, че след сигнализиране на жалбоподателя от страна на М. за наличие на извършен неправомерен достъп до профила му в <http://proverka.blizoo.bg>, дружеството не е предприело необходимите технически и организационни мерки, за да отстрани нарушението, поради което се е наложило второ сигнализиране от страна на М.. При извършване на преценка за размера на административнонаказателната отговорност, КЗЛД не е

съобразила обстоятелството, че именно във връзка със случая на О. М. [фирма] е усъвършенствало политиката си за предоставяне на лични данни по телефон, като е приело инструкция с правила за обработка на лични данни при входящи обаждания, в сила от 20.09.2013 г. и в този смисъл е предприело организационни мерки, целящи по-високо ниво на защита на данните от неправомерен достъп, разпространение и други незаконни форми на обработване.

Обстоятелствата, че липсват данни за установени с влезли в сила наказателни постановления на председателя на КЗЛД или решения на КЗЛД за нарушения от друг вид на ЗЗЛД (при нарушение от същия вид, би било налице повторност – чл. 42а ЗЗЛД, обуславяща наличието на квалифициран по-тежко наказуем състав на нарушение), предвид факта, че във връзка с жалбата на М. жалбоподателят е предприел организационни мерки, целящи по-високо ниво на защита на данните от неправомерен достъп, разпространение и други незаконни форми на обработване с оглед за недопускане в бъдеще на случаи, подобни на процесния, мотивират съда да приеме, че целта на закона може да бъде постигната чрез налагане на по-леко наказания – в размер на 2000 лева.

При този изход на спора и предвид заявените от двете страни претенции за присъждане на разноски, на основание чл. 143 АПК във връзка с чл. 8, ал. 1, т. 2 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, в полза на жалбоподателя следва да бъдат присъдени разноски, съразмерно на уважената част от жалбата в размер на 19,00 лева – заплатена държавна такса и 170,25 лева - юрисконсултско възнаграждение, а в полза на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 283,75 лева, изчислено съобразно отхвърлената част на жалбата.

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София – град, II отделение, 26 състав

РЕШИ:

ИЗМЕНЯ по жалба на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Л. А. Р., чрез пълномощника му юрисконсулт М. Д. Решение № Ж-286/2012 г. от 27.11.2013 г. на Комисията за защита на личните данни **В ЧАСТТА** относно наложена имуществена санкция в размер на **3200 лева** на основание чл. 42, ал. 9 ЗЗЛД за нарушение на чл. 23, ал. 1 ЗЗЛД, **като намалява размера ѝ на 2000 /две хиляди/ лева.**

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Л. А. Р., чрез пълномощника му юрисконсулт М. Д. против Решение № Ж-286/2012 г. от 27.11.2013 г. на Комисията за защита на личните данни **в останалата ѝ част.**

ОСЪЖДА [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Л. А. Р. да заплати на Комисията за защита на личните данни юрисконсултско възнаграждение в размер на 283,75 лева.

ОСЪЖДА Комисията за защита на личните данни да заплати на [фирма], вписано в Търговския регистър с ЕИК[ЕИК] със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], представлявано от Л. А. Р. юрисконсултско възнаграждение в размер на 170,25 лева и 19,00 лева разноски за заплатена държавна такса.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл. 137 АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

